

Libretto uden yderligere forklaringer

af

Preben Hammer Jensen

2023

1 akt Breakfast

2 akt Lunch

3 akt Diner

4 akt Natøl

Ouverture

Enkeltstemmekoret:

I kom med rene ører
I havde lyst og gjort jer klar
så håber vi det kører
I kom så mange I nu var

Nu sidder I på stole
det summer, I lar snakken gå
om de forventningsglæder
I sidder der og håber på

*Her vil I møde Horemheb
her vil I møde Nana
her møder I Mick Arkensjæl
her møder I Lucerne*

*(Arkensjæl – Arkensjæl
aner vi de franske aner)*

*Vi slukker lys i salen
så glæd jer, glæd jer bare
og glæd jer til Mick d'Or
og glæd jer til Mick Pierre
det varer lidt endnu*

Var der tæppe foran scenen, er det trukket væk
der er spot på Horemhebs café
bag den anes havnefrontens lidt forsømte træk
der er ingen mennesker at se
hvis I hører noget når I læner jer tilbage
er det et par måger og en krage

her kan operaen starte
det her var en ouverture

1. Breakfast

Enkeltstemmekoret:

Morgensolen skærer skingert gennem marv og ben
skiller rødt fra grønt og blåt fra gult
to små drenge slår i vandet med en brækket gren
klokken i det fjerne klinger hult
Horemheb slår døren op og ænsrer ikke klangen
han er ved at åbne restauranten

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Horemheb:

Jeg er jo ikke totalt idiot
selvom en del sikkert finder mig skør
tidligere bombe- og jagerpilot
frister nu livet som restauratør
med min klud og kaffekande
højt at flyve, smukt at lande
det hænger sammen – det hænger sammen

Det er levet liv og livserfaring
det er verdens enkleste forklaring
midt i alt det hele skal man huske
livet er en dans på tjørnebuske

Blomsterne er lette, hvide skyer
driver over travle havnebyer
tornene er stræbsomme og stærke
blomsten dufter, stormen kan man mærke

så med blomster for sit ansigt og en enkelt torn i hælen
har en gammel kriger fundet fred i sjælen

Jeg er helt færdig med storm og alarm
selvom jeg ikke har rundet de tres
hverdagsrutinen der holder mig varm
det er tilstrækkeligt, jeg er tilfreds
det solide og det sande
højt at flyve, smukt at lande
det er det hele – det hænger sammen

Enkeltstemmekoret:

Hæle hurtigt over fliser skynder sig forbi
flaget venter stadigvæk på vind
den er næsten otte, bare tre minutter i
Nana bør nu osse møde ind
mens et enkelt sølle pust tar dovent fat i flaget
møder Nana ind præcist på slaget

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Nana:

Jeg er født med en marsbar i munden
jeg ved nok det vist er en vits

- - -

Jeg er født med et solstrejf i øjet
jeg ved aldrig hvor der er skår hvor jeg går
mit smil sidder udenpå tøjet
jeg lever fantastisk af lys i mit hår

Jeg forlanger ikke mer
det er her det hele sker
jeg skal ikke frem i verden
jeg skal blive her

Jeg er født med en ugle i mosen
og ugler er fugle med masser af fjer
måske er der torne i rosen
jeg lever og så må vi se hvad der sker

Verden i det hele taget vil det godt for mig
det eneste jeg mangler er mand
og det har sikkert ingen hast

Jeg er født med en marsbar i munden
jeg ved godt det blot var en vits

Enkeltstemmekoret:

Parasollerne står klar hvis solen blir for slem
selvom det vist stadig er lidt koldt
i en simpel stander er et spisekort sat frem
og der gør en yngre herre holdt
det er vist Mick Arkensjæl der læser på menuen
vil han spise morgenmad i byen ?

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Mick Arkensjæl:

Skal det være pandekager, skal det være ananas
spisekortet er for varieret
valget mellem en kop kaffe og kakao i et glas
det kan gøre hvem som helst frustreret

hvis der vare en enkelt linje, en de kaldte morgenmad
uden alt for meget at bevise
så jeg kunne pege på den, jeg er sikkert ligeglad
bare det er noget jeg kan spise

For jeg kom da ud af døren og jeg er en smule stolt
er der mere verden nu vil kræve ?
jeg tog en selvbestemmelse, den har jeg overholdt
det er sgu da sådan man skal leve

Jeg har selv besluttet at jeg skulle spise her
ananas – ananas – hvem har skrevet ananas ?
jeg har da besluttet at jeg skulle spise her
verden og min sjæl, hvad vil I mer ?
ananas ?
ananas ?

Enkeltstemmekoret:

Mick har sat sig ved et bord og kigger ikke op
Nana fatter blok og kuglepen
mens hun kigger grundigt på hans bløde overkrop
og hun kender ham måske igen
se hvordan han piller lidt om knappen på sin trøje
mens hun smiler med det ene øje

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Nana: Han ser mig i øjnene når han bestiller
han ser mig, han ser mig, han ser mig
jeg ved ikke helt om det klør eller kilder
måske det endda irriterer mig

Mick: Hun smiler så sødt, men det skal hun jo gøre
det er trods alt det hun får løn for
jeg ved med mig selv at jeg aldrig kan røre
det høflige smil og det kønne hår

Nana: Skal jeg være positiv – eller er jeg for naiv
er han manden i mit underlige liv, mit vidunderlige underlige liv

Mick: Er jeg lidt for negativ – lidt for bange, lidt for stiv
uden plads til nogen i mit stille liv, skal jeg ville noget i det vilde liv

Nana: Stop – stop – stop, jeg står kun og drømmer

Mick: sidder kun og drømmer

Nana: jeg blir nede under vandet

N+M: det er der vi svømmer

Mick: Nej – nej – nej, jeg bestiller bare

Nana: han bestiller bare

Mick: der var ikke noget spørgsmål

N+M: jeg skal ikke svare

Enkeltstemmekoret:

Når man ser det udefra så ligner det en leg
hvor de hver for sig kan spille med
ligner det at arkensjælen har besluttet sig
Nana får da noget skrevet ned
men er det det søde eller går han med det salte
vi kan ikke vide hvad han valgte

Enkeltstemmekoret:

Nu er der en dame der gør virkningsfuld entré
mens hun stråler yndefuldt og smart
og hvad en som hende skal på Horemhebs café
det er ikke ganske åbenbart
men når vejret er som nu så kommer hun her gerne
og vi ved hun kalder sig Lucerne

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Lucerne:

Der sidder en herre, jeg har vist set ham før
og det kan da være han var i mine tanker
jeg ved at jeg plejer at vide hvad jeg gør
og når jeg bestiller så ved jeg hvad der vanker

Min vilje er noget jeg allerede har
er det så for meget jeg regner med jeg får den
så velklædt og sikker og altid klar med svar
sådan skal det være, det er naturens orden

Jeg nyder mit liv og den pligt er aldrig sur
jeg løber let min pande – igennem hver eneste mur
mur – mur – mur
lille mig omkring mig
mur – mur – mur
lille mig omkring og

der er servitricen, jeg må vist få bestilt
og jeg kan vel bare bestille som jeg plejer
måske ignorerer jeg spisekort og skilt
det kan jeg nok afklare med cafeens ejer

Enkeltstemmekoret:

Nana ser den nye kunde og hun gør sig klar
mens Lucerne ser op med et smil
Nana nikker høfligt, det er det korrekte svar
når man er professionelt stabil
morgensolen rammer netop hvor de er placeret
deres relation er eksponeret

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit
og tænke sat

Nana Se hun har vist røven godt pakket med penge
den velholdte dame der sidder og kigger
så hun blir nok sur hvis det varer for længe
Lucerne han mærker min hensigt, jeg er ganske sikker
det gør ham lidt usikker, det må det gerne
hans kinder er røde, hans øjne er fjerne

Lucerne Jeg har nok en svaghed for dejlige drenge
men først fokusere på den servitrice
hun blir utålmodig hvis det varer længe
Nana hun kommer vel for at få noget at spise
hun smiler så fjernt, jeg er ikke så vigtig
så jeg skal nok være en smule forsigtig

N+L Fokus, hold nu fokus
lad os få det i den rette rækkefølge

Enkeltstemmekoret:

Nana nejer nærmest mens hun skriver alting ned
så forlader hun Lucernes bord
hun er nok helt sikker på hun fik det hele med
Arkensjælen sidder der og glor
er det efter hende eller ser han på Lucerne
eller er hans øjne bare fjerne ?

Enkeltstemmekoret:

Morgensolen lyser stædigt, men måske lidt træt
Nana retter lidt på et bestik
Horemheb går lige runden, det er chefens ret
bare for at få et overblik
klokken er holdt inde, der er tyst ved havnefronten
tavse måger glør mod horisonten

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Horemheb:

Ligner jeg så en kompleks veteran
bare fordi jeg vil se hvor vi står
jeg må da af og til lægge en plan
så jeg har styr på at tingene går
så jeg ved vi kan servere
så jeg ved det kan fungere
det hænger sammen – det hænger sammen

Hele livet hænger sammen, jeg fløj aldrig ligeud
jeg forblev her i mig, skærmet af en roligt rynket overhud
- -
jeg har nok lidt ondt i ryggen, jeg har sfærernes musik
og jeg skaffer mig bestandigt et helt roligt rynket overblik

Her er fredeligt og stille, her er ingen larm og støj
kun den unge mand og damen i det nydelige overtøj
- -
hvis jeg kigger lidt om hjørner ser det helt fornuftigt ud
hvis der kommer et par mere, så forretningen gir overskud

Enkeltstemmekoret:

Alt ser stille ud og der er ingen tegn på kamp
i de andre kroppers tavse sprog
skønt Mick Arkensjæl vist nok er fuld af røg og damp
er den stadigvæk lagt under låg
Horemheb er rolig, kigger op og ranker ryggen
så går han tilbage til sit køkken

Enkeltstemmekoret:

Så nu kommer Nana med en bakke fuld af mad
alt det har Mick Arkensjæl bestilt
i de mængder er det svært at se hvad der er hvad
stablet op så vaklende og vildt
det er svært at se hvad mandens blege smil betyder
sidder han mon bare og fortryder

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Nana:

Sådan er en mand når han har appetit på livet
overdrivelse gør mester / måltid for et stort orkester
sådan får man billeder med fedt på objektivet
det er billeder der frister / her blir ikke levnet rester
der blir ikke taget fanger / jeg er blevet slugt

Mick Arkensjæl:

Det ser godt nok grådigt ud, men jeg er ikke grådig
det er bare sådan jeg kan være middelmådig
jeg må ta det hele med
men jeg får det aldrig ned
sådan er min middelvej, så voldsomt bred på midten
drømmen er helt opfyldt, jeg kan ikke være i den
der er aldrig plads til mig
i min fyldte middelvej

Nana:

Sådan er en mand når han vil vågne af sin dvale
for at kæmpe, for at vinde / for at få den rette kvinde
han vil ofre selv sig selv og osse selv betale
for at drukne og forsvinde / ind i følelsen af hende
sådan kan vi høre sammen / vi er sammenslugt

Mick Arkensjæl:

Det ser godt nok grådig ud, jeg mister appetitten

Enkeltstemmekoret:

Men Lucernes mad er klar, så Nana må afsted
det er det hun får betaling for
så hun bærer bakken, der er ikke meget med
noget hun vist ikke helt forstår
hun tog selv mod ordren og hun ryster på sit hoved
hun tror sikkert at der mangler noget

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Nana:

Det lugter mest af kaffe, hvad er der ellers i
er det mon chokolade, måske er det kanel
et ganske særligt blandet personligt potpourri
en krydret atmosfære, den koster nok en del
en enkelt kop, et venligt smil
ja, damen kan trods alt bestille – med stil

Lucerne:

Jeg trænger nu – jeg trænger lidt
og blæser på hvad servitricen tænker

Nana:

Og ellers er der bare et stykke ristet brød
men blandingen i koppen, den lugter faktisk godt
det minder om Nutella, det er vel hasselnød
og så en smule skarphed, måske et vodkashot
men det er hendes egen sag
og damen kan trods alt bestille – med smag

Lucerne:

Jeg trænger nu – jeg trænger nu
og jeg må blæse på hvad andre tænker

Man kan da godt med alderen gebærde sig aparte
og ha unikke og lidt sære træk
for det blir gennem årene lidt hårdere at starte
men motoren fungerer stadigvæk
det klamrer jeg mig til
det klamrer jeg mig til

Enkeltstemmekoret:

Og Lucerne sidder der og nippe til sin mad
det får ikke meget energi
hun ser ikke maden, hun er vist helt ligeglad
det er noget af en parodi
vil hun ligne noget andet, gøre sig lidt kælen
mens hun skæver hen mod arkensjælen

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver må tænke sit

Lucerne:

Kaffekoppens hank / kan jeg fatte
og det banker og det banker og hvordan skal jeg sove i nat
kaffekoppens hank / cafelatte
mine tanker er for glatte og hvordan kan jeg sove i nat

Kigger han tilbage - - - - / kaffekoppens hank
tegnene er svage - - - - / kaffekoppens hank
fyrrer, fed og fyldig - - - - / kaffekoppens hank
er jeg ligegyldig - - - - / kaffekoppens hank
kaffekoppens hank / kan jeg fatte
og det banker og det banker og hvordan skal jeg sove i nat
kaffekoppens hank / cafelatte
mine tanker er for glatte og hvordan kan jeg sove i nat

Sidder han og spiller smart
jeg kan ikke tænke klart
før var det så åbenbart
nu er jeg i tvivl
kaffekoppens hank / kan jeg fatte
og det banker og det banker og hvordan skal jeg sove i nat
kaffekoppens hank / cafelatte
mine tanker er for glatte og hvordan kan jeg sove i nat

Er der nogen tænding - - - - / kaffekoppens hank
resten af en brænding - - - - / kaffekoppens hank
eller lys i øjet - - - - / kaffekoppens hank
ser han kun på tøjet - - - - / kaffekoppens hank
kaffekoppens hank / kan jeg fatte
og det banker og det banker og hvordan skal jeg sove i nat
kaffekoppens hank / cafelatte
mine tanker er for glatte og hvordan kan jeg sove i nat

Enkeltstemmekoret:

Horemheb skal ind igen til øjets overblik
det er nok en indehaverpligt
udenfor på havnen er der langt til tæt trafik
bare udsigt i det lange sigt
det er stedet, noget han helt selv har valgt at klare
sådan er betingelserne bare

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver kan tænke sit

Horemheb:

To kunder, separat endda – ja ja
lidt skidt for pengepungen, men godt for verdensfreden
i min restaurant
lavvande, nu i dag og dog – jo jo
vi ved det svinger noget, vi havde her forleden
et vældigt rajasjang

Og tidevandet skifter, det ved vi her ved vandet
først rammer vi det ene, så rammer vi det andet
der kommer lunch og diner, og nok en dag i morgen
og hver gang det er vinter så venter vi på våren

De to skal nok betale deres regning

Enkeltstemmekoret:

Det er klart at Horemheb kan ruten udenad
han går rundt et par minutters tid
mens Mick Arkensjæl kun stirrer på sit bjerg af mad
han har ikke taget første bid
man sku tro at bordet ville segne under vægten
og nu kigger Horemheb på knægten

tankerne flyder
ingen siger noget
han må da tænke sit

Horemheb:

Det der er da lidt for vildt
dyrker han en særlig sport
man sku tro han har bestilt
hele vores spisekort
ved han ikke hvor han skal begynde

Mick Arkensjæl:

Køkkenchefen står og kigger
jeg ved ikke hvad han tror
jeg må rede som jeg ligger
men jeg kan ikke spise når han glor
og men sulten flår i mine tarme
sidder jeg nu her med lamme arme

Enkeltstemmekoret:

Horemheb har kigget færdigt på det arme lam
verden skal da ikke gå i stå
han går ud i køkkenet, der er vel brug for ham
der er sikkert meget han skal nå
arkensjælen stikker gafflen i en pandekage
og gir op og læner sig tilbage

Enkeltstemmekoret:

Så kan Nana rydde af, det var det morgenbord
der er udsigt til en stille stund
alle smiler høfligt og godmodigt så man tror
der er stilhed bag hver lukket mund
men der er en stadigt sult i dybden der begrunder
der kan være uvejr nedenunder

tankerne flyder
ingen siger noget
enhver må tænke sit

Nana:

Dagens første pusterum – tiden kan stå stille
de fik begge lige hvad de ville
nu har spisekortet vist – ingen interesse
så jeg tror de begge er tilfredse

Mick Arkensjæl og Lucerne:

Hvad var det, hvad var det - der skete lige her
det gik alt for hurtigt, det var lidt for let
det var det, det var det – der må da komme mer
jeg kan da ikke sige jeg er mæt

Var det min morgenmad / det skulle det i hvert fald forestille

Nana og Lucerne og Mick Arkensjæl:

Nu bør vi fordøje
nu nærer vi bare
et brændende ønske
vi nærmer os hastigt
et brug for blackout
et brug for blackout og en bro

Enkeltstemmekoret:

Bordene ryddet for rester og krummer
alle bevægelser kan lukkes ned
lydene dæmpes, musikken forstummer
stilheden lyder som minder om fred
skyen fortrak, der kom ikke en byge
Nana går ud for at ryge

Lyset kan skifte igennem et hurtigt blackout

2. Lunch

Enkeltstemmekoret:

Solen har nået de højeste højder
frokosten kalder og ånden er varm
tankerne koger og pulsårer fløjter,
pumper og sprøjter i indre alarm
udefra set er det roligt og stille
det kan begynde at spille

det er Lucerne der løfter en hånd
Horemheb må reagere

Lucerne Når nu jeg synes det er tid til frokost
og servitricen gemmer sig et sted
så kan jeg vel bestille det hos chefen

Horemheb Hvad er der med det pigebarn i dag
hun skal da være klar når der er gæster
jeg håber ikke hun er blevet syg
nu må jeg klare gæsterne alene

Lucerne Og når jeg så har spist, så skal jeg rykke
før servitricen kommer ind igen
jeg ved jo at hun har vist interesse
og drengen der er min, så jeg skal først

Nu skal jeg først ha min bestilling klar
en simpel frokost og så et glas vin
det passer lige

Horemheb og jeg håber altså
at hun bestiller mere denne gang
der skulle gerne gang i min butik
i dag har det da været noget sølle

Men det er måske meget godt når Nana
i timevis har holdt sig næsten væk

L+H *Vi taler sammen som I vel formoder
den dialog forblir i jeres hoveder*

Enkeltstemmekoret:

Så er det Mick der vist tar sig lidt sammen
det ser forkert ud, det heltomme bord
et eller andet har pustet til flammen
et eller andet har fat i en snor
han kigger op nu og virker lidt sikker
Horemheb ser det og nikker

går hen til bordet og er så parat
til at ta mod en bestilling

Mick Jeg må da bringe mening i det her
jeg kan da ikke sidde her og glo
det ender bare med jeg blir smidt ud
så jeg må hellere bestille noget

Horemheb Så nu er knægten der vist ved at vågne
jeg kan måske få hans bestilling med
jeg håber ikke den blir så parodisk
som før da han bestilte morgenmad

Mick Jeg tror jeg holder mig til lidt at drikke
en kande vand og så måske lidt juice
og hende der, den nydelige dame,
hun fik kun kaffe og lidt ristet brød
skal jeg så ha et stykke ristet brød
nu er jeg hverken sulten eller mæt
og jeg har ikke lyst til ristet brød
men på den anden side

Horemheb han er fattet
måske tar han sig sammen, stakkels mand
han er vel ikke blevet rigtigt voksen
og har vel aldrig lært hvordan man gør

M+H *Det hele er et spil alligevel
replikkerne må salen klare selv*

Enkeltstemmekoret:

Og så kan Horemheb gå køkkenvejen
han har vist begge bestillinger med
Mick kan igen bare være sin egen
så han kan sidde og tænke i fred
måske Lucerne vil sidde og kigge
men det bemærker han ikke

Enkeltstemmekoret:

Nu møder Horemheb Nana i døren
hun har spist rester, hun tygger endnu
ser hun Lucerne er ude med snøren ?
prøver hun selv på at være lidt snu
hun slikker læber, gud ved hvad hun smager
tænker hun nu så det knager ?

Mick sidder bare med indadvendt blik
han reagerer slet ikke

Nana Jeg tror jeg ved hvad kællingen har gang i
 og det skal hun sgu ikke lykkes med
 det er hun osse alt for gammel til

For jeg er ung og jeg er smaskforelsket
og hun er bare sminket liderlig
og det er alle rynkerne på halsen
der røber hendes sande gamle jeg

Hun har lidt mere mønt på kistebunden
mens jeg står her som verdens friske pust
så han og jeg skal nyde livet sammen
og hun vil sikkert osse dø før mig

Så kællingen kan rasle med sin rigdom
og lufte sin forældede erfaring
det kan han bare ikke falde for

*jeg spiller ung og leger med det unge
så ung at jeg kan logre uden hale
jeg tier stille og lar kroppen tale*

Enkeltstemmekoret:

Horemheb kommer tilbage og stiller
først et par kander på Arkensjæls plads
Mick kigger ikke, ser ikke han spilder
og tørrer bordet og sætter et glas
Nana står stadigvæk bare og hænger
står hun nu bare og trænger

skulle hun ikke få fingeren ud
inden det løber af sporet

Horemheb Jeg kan da godt fornemme at det ulmer
det må jeg prøve på at ignorere
min hverdag skal for pokker hænge sammen
jeg må prioritere min gæster
jeg må prioritere min forretning

Der skal serveres praktisk og konkret
de store følelser må pakkes ned
så selvom jeg skal gøre alting selv
og det er irriterende og træls
så er det bare sådan lige nu

Og det er ganske åbenlyst at se
at pigebarnet har en dårlig dag
som regel er hun til at stole på
og jeg er sikker på at det går over
og derfor vil jeg ikke skælde ud

*Så I har sikkert let ved at forstå
den rollens lethed jeg har taget på*

Enkeltstemmekoret:

Så henter Horemheb mad til Lucerne
bare en platte og vist et glas vin
hun takker pænt mens hun fylder sin hjerne
med fantasier og fri endorfin
det er i hvert fald hvad vi kan fornemme
og hun har kløerne fremme

Horemheb står med sit venligste smil
han vil vist osse bemærkes

Lucerne Jeg er for resten osse blevet sulten
de følelser har tæret på min krop
så maden kommer nu som sendt fra himlen
Horemheb jeg håber da hun er tilfreds med maden
det ser i hvert fald næsten sådan ud
der må da være noget der fungerer
på denne lidt for underlige dag
det må jeg se som noget positivt

Lucerne Nu skal jeg være klar og fokuseret
og uden mad og drikke går det ikke
det ved jeg da af levet livserfaring
Horemheb hun er tilfreds med maden og med vinen
det kan jeg mærke ganske tydeligt
men er hun så tilfreds med min betjening
hun ser kun maden, kigger ikke op
det synes jeg nu nok jeg har fortjent

Lucerne Nu må han gerne gå så jeg kan spise
og smage på min vin og gå i gang
jeg ser at servitricen gør sig klar
Horemheb jeg må vist komme videre i teksten
jeg har lidt travlt når jeg skal nå det hele
og det er ikke mig det handler om
*vi ved skam aldrig selv hvordan vi lyder
vi håber I forstår hvad det betyder*

Enkeltstemmekoret:

Maden er klar så Lucerne kan spise
Horemheb går til sit køkken igen
Nana ser til og er vist ved at fnise
hun ved da godt hvor hun selv bærer hen
Mick er alene og nipper til juicen
så retter Nana på blusen

hun tar et skridt og står stille igen
skal hun nu tøve og tænke ?

Nana Men han vil måske synes jeg er billig
hvis jeg kun braser hen og viser hud
så tror han måske ikke jeg kan tænke
så ved han måske ikke jeg kan drømme

Han må da gerne tænde på det ydre
mit ydre kan jeg ikke løbe fra
men han skal mærke hvad jeg indeholder
hvordan får jeg det frem så han kan se det ?

Men jeg kan ikke stå og spille kostbar
og vente mens den gamle går i gang
så ved jeg godt hvad jeg kan risikere
for hun vil ikke holde sig tilbage

Og der er ikke tid til den forvirring
det er slet ikke nemt at være mig
vi håber I kan mærke det dernede
det skulle helst nå ud i hvert et sæde

Enkeltstemmekoret:

Nana står stille og ser at Lucerne
tømmer sit vinglas og rejser sig op
hun er nok gammel, men ganske moderne
og hun har stadigvæk styr på sin krop
hen imod Mick, elegant og med ynde
forberedt på at begynde

Mick ser lidt træt ud, er juicen for tynd
ser han slet ikke hun kommer

Lucerne Jeg nærmer mig den unge mand frontalt
 jeg stikker ikke noget under stolen
 for han må gerne vide hvad der kommer
 og så kan alle andre osse se det
 og det kan jeg så sagtens leve med

Mick Jeg kan bestemt fornemme hendes hensigt
 så jeg behøver ikke kigge op

Lucerne Jeg viser ham mit ansigt og mit smil
 han sidder der og vrider sig på stolen
 han skæver op og jeg kan se han rødmer
 han ved vist allerede hvad der venter
 det tror jeg sagtens han kan leve med

Mick Jeg ved godt hvad hun vil – vil jeg så osse ?
 det virker dejligt både blødt og hårdt

L+M *Nu ser I vel den ramte hjertekule
 og nok en ansats til en buksebule*

Enkeltstemmekoret:

Sidder den unge mand nu der og fryser ?
mon dog Mick Arkensjæl mærker en storm ?
nu ser han op, se hans ansigt der lyser
op i en halvfjøllet smilende form
der står Lucerne så mon han kan mærke
hjerteslag vokse sig stærke

hun står ved bordet og læner sig frem
lægger sin hånd på hans hånd

Mick Der er da ikke noget galt i det
 jeg må for pokker gerne ha det sådan
 jeg mærker det i maven og i hjertet
 og hele kroppen hele vejen rundt
 et koncentreret lyn der fylder alt
 jeg ved bestemt at jeg kan elske hende
 jeg ved bestemt jeg kan slet ikke andet
 og der er ikke noget galt i det

Jeg er så glad, nu falder alt på plads
jeg mærker at mit liv har fået retning
det skete nok lidt før jeg havde ventet
men det blir det da bare bedre af
det er sådan med livets skarpe sving
jeg ved bestemt at jeg må elske hende
jeg ved bestemt jeg må slet ikke andet
det gør mig glad, vidunderligt tilpas

*Vi prøver kun at gøre det troværdigt
selv her, hvor det slet ikke er gjort færdigt*

Enkeltstemmekoret:

Så vågner Nana, hun skal ind i kampen
venter hun længere er det for sent
henne fra bordet ses duggen og dampen
hun skal ha fart på og ramme ham rent
målbevidst danser hun hen imod målet
og bringer brænde til bålet

Mick mærker varmen og mærker en tvivl
blikket begynder at flakke

Nana Nu mærker jeg at fødderne kan bære
 det hele er så pludseligt så let
 jeg trækker mig helt frem i sammenhængen
 og jeg kan se han har bemærket mig

Mick Nu er der noget på den anden side
 og jeg må ha den anden side med
 så ikke jeg får overset en lykke
 der fylder op i verden overalt

Nana Jeg ved at det slår ind i vores kroppe
 der begge to godt ved at de er et
 nu kigger han, nu kan han se mig komme
 nu kan den fælles lykke vokse frem

Mick Jeg mærker noget spire i mit hjerte
 og jeg kan ikke vide hvad det er
 hvis ikke jeg lar tanke følge handling
 så det skal osse ha opmærksomhed

N+M *Det I nu ser kan ikke holdes nede
 den rene, skære, sande kærlighede*

Enkeltstemmekoret:

Mick kigger nu kun på Nana og nikker
selvom Lucerne har fat om hans hånd
se hvor han smiler, han kigger og kigger
han er vist fanget af endnu et bånd
Nana står henne ved bordet, han sveder
de usandsynligste steder

hun står og stråler og læner sig frem
lægger sin hånd på hans hånd

Mick Jeg synes ikke jeg gør noget galt
 jeg sidder kun og mærker hvad der kommer
 det rammer mig i maven og i hjertet
 og hele kroppen hele vejen rundt
 det er en åbenbaring lige nu
 jeg ved bestemt at jeg skal elske hende
 jeg ved bestemt jeg skal slet ikke andet
 og der er ikke noget galt i det

Jeg har det godt, nu går min ligning op
nu kan jeg se en mening med det hele
jeg fylder øjnene med glædestårer
og sådan kan jeg se det hele klart
et syn der fylder både krop og sjæl
jeg ved at det gør godt at elske hende
og derfor kan jeg heller ikke andet
det kan kun være godt at gøre godt

*Vi prøver vel at gøre det troskyldigt
det er i hvert fald ikke almengyldigt*

Enkeltstemmekoret:

Begge de damer har svært ved at bære
alt dette vægelsind, stopper det snart
nu må han vælge, hvor svært kan det være
kropssproget siger det rimeligt klart
øjnene ruller, frisurerne ryster
over de fremskudte bryster

dirrende trækker de hver deres vejr
Mick sidder nærmest forstenet

Lucerne Det er da så selvfølgelig og nemt
han skal da vælge mig og ikke hende
og ikke kun fordi at jeg kom først
men mest fordi jeg er det bedste bud

Nana Naturligvis skal han da vælge mig
han ved at vi har næsten samme alder
på lang sigt så betyder det en del
hvis man vil ha et varigt fællesskab

L+M Vi holder begge fast så han må vælge
og se mig med et fokuseret blik
og flytte sig fra hendes klamme hånd
og vende hende ryggen så hun fatter
at jeg har vundet ham og hun har tabt

Hvorfor er han så længe om at vælge
når valget er så lysende og klart
der kan da ikke være nogen tvivl
jeg ved at det er mig han foretrækker
jeg gir mig ikke nu, jeg holder fast

*Nu vipper det på spidsen af en nål
i salen kan der indgås væddemål*

Enkeltstemmekoret:

Hvad skal han gøre, han vil helst det hele
stakkels fortvivlende tvivlende Mick
prøver han nu bare på at fordele
krop eller sjæl eller bare sit blik
mellem de damer, han sidder og steger
hovedet drejer og drejer

venstre og højre og venstre igen
virrer det tvivlende hoved

Mick Jeg kan da ikke bare vælge til
når det betyder jeg skal vælge fra
og hvis jeg vælger helt tilfældigt nu
så viser det sig jeg har valgt forkert
men hvis jeg ikke vælger noget nu
så får jeg måske ikke noget valg
så lige nu er jeg sgu desperat

Nu er min nakke allerede øm
en knudret hovedpine banker på
om ganske kort tid vil den låse sig
og tvinge mig til at se ligeud
så falder alt til gulvet med et brag
og når det sker er alt for evigt tabt
det er fortvivlende og desperat

*Det her er en libretto brugt som prisme
og ikke psykologisk realisme
i salen skal I høre muskelkramper
når sjæle snøres ind i femfodsjamber*

Enkeltstemmekoret:

Uroen hænger i hele lokalet
Horemheb ser det og mærker det tungt
se knægtens ansigt, for der står den malet
rædslen imellem erfaring og ungt
nakken der ømmes af virring og vending
ind i en knude af spænding

det her blir vist ikke ved med at gå
Horemheb må ta affære

Horemheb Jeg kan da ikke nægte at det er
så hårdt at se ham ramt af denne skæbne
som ikke han kan gøre noget ved
kan jeg så gøre noget ? Ja jeg kan

Jeg skal i mine gemmer fra min fortid
og finde våbnet der kan klare alt
og skære gennem knuder og problemer

Det virker nok lidt underligt og drastisk
men der er altså ingen anden udvej

*Så blir det det, vi overlader ordet
og resterne af denne akt til koret*

Enkeltstemmekoret:

Vi kan se at Horemheb nu har besluttet sig
nu skal knuden løses, der er ingen anden vej
bægeret er løbet fuldt og det her, det var dråben
fra sin flyverfortid har han gemt det rette våben
det blir voldsomt, det blir stort
nu skal scenen gå i sort
for nu henter Horemheb sit lyssværd

Mellemspil i mørke

Enkeltstemmekoret:

Alexander, Salomon og Horemheb
mandens knude, regnbuen ender
Alexander, Salomon og Horemheb
det er en løsning vi kender

*Det franske ophav splitter arkensjælen
nu møder I Mick d'Or
nu møder I Micke Pierre*

Horemhebs lyssværd der lyner og løser en knude
og i et lysglimt er hele Mick Arc en Ciel ude
både Mick d'Or og Mick Pierre er i stedet herinde
således er der en mand til hver eneste kvinde

*Nu tænder lyssværdet lyset i salen
når pausen er ovre kan I se hvorledes
den opera spilles til ende
(burde vi kalde den Lyssværd ?)*

3. Diner / Tea

Enkeltstemmekoret:

Alting lyser aftenstemning, solen er så rød
alle nyder frugterne af arkensjælens død
genopstanden nu som to med sikre intentioner
billedet er malet op i lyserøde toner
se Lucerne og Mick d'Or
sidder sammen ved et bord
hvor de spiser en idyllisk middag

Lucerne Sikken cafévært / han kunne gøre mirakler
Så alle blev glade og alle fik deres
Får deres
Og jeg fik den smukkeste / det tar jeg gerne selv ansvaret for

d'Or Så nemt kan det være
At vælge middagsmad på spisekortet
Så nemt kan det være
At sidde sammen her
Aldrig aldrig mere / skal jeg diskutere / med mig selv

L + d'Or Vi slår en snæver hulering omkring os lige nu
Og koncentrerer os / om maden og hinanden
Nu kan resten af cafeen
Gå i stå / eller tilbage / eller frem som den vil
Nu er det vores tid der bølger her
Vi koncentrerer lyset / om maden og hinanden

Lucerne Store stjerner bøjer lyset
Det er videnskabeligt bevist

d'Or Stjerner / der sluger hinanden
Med øje, hånd og mund

L + d'Or Vi lyser hinanden indefra
Vi smager det hele
Det hele / det er her

Enkeltstemmekoret:

Der var ingen ofre i det drama vi har set
billede vi endte i er roligt og diskret
nu kan harmonien åbenbare hvad det skjuler
hyggelyset breder sig i to intime huler
det er Nana og Mick Pierre
der nu sidder sammen der
til endnu en helt idyllisk middag

Nana Sådan en mirakelchef / en sådan skal man ha
 Så kan alle være glade / alle kan få
 Og jeg fik den sødeste
 Det er jeg sikker på / sikker på

Pierre En pige gik med englehop / på skrå
 Da hun kom mig i møde
 Blev jeg sikker på mig selv
 Blev jeg sikker i mig selv
 Så nemt kan det være
 Så nemt kan det være
 Så simpelt er det

Nana Nej jeg har ikke skåret mig på noget
 Jeg vil hellere sige
 Jeg elsker

 Jeg elsker det / elsker det
 Elsker det
 Jeg er hel

Pierre Jeg er hel med mig selv
 Og med hende
 Jeg har ikke mistet noget
 Med hende
 Jeg er ikke snøret inde / jeg er ikke pakket ind
 Jeg er ude af mig selv i mig selv
 Det er da det ypperste
 Et paradoksalt mirakel
 Det yppigste paradoksale mirakel

 Jeg er så glad

Enkeltstemmekoret:

Verden er vidunderlig når lænkerne er brudt
sådan må det gerne blive ved til det er slut
sådan kan det være når teknikken ikke svigter
så er knuden løst og der er ikke fler konflikter
selv den hårdeste granit
er blødt op og flyder frit
Horemheb kan nyde resultatet

Horemheb Skal jeg se mig selv i det billede
Så passer jeg med glæde selv min forretning
Så producerer den / et overskud af glæde
Og den slags skal vi osse leve af

Det er min livserfaring
Min fortids triumf
Og så er det en fornøjelse / at være gammel
At være gammel nok

Jeg er ikke engang / stolt af mig selv
Jeg er gammel og erfaren nok til
At gøre godt
Og gøre det godt

Enkeltstemmekoret:

Skal det forestille sange til idyllens pris
og er alle scenerne forlagt til paradys
man skal måske bare sidde pænt og nyde synet
der er ingen grund til nu at løfte øjenbrynet
se kun på de sidder ned
nu er de i sikkerhed
det ser de da ud til selv at nyde

d'Or Oh / at være sig selv
 At finde ind til kernen af det hele
 Af det hele
 Oh / at være uden tvivl
 Og bare være en
 I det hele / det løfter taget

Og uden livtag kan jeg nu trække vejret
Og flyve frit lige her hvorhen jeg vil
Og jeg vil være lige her med denne kvinde
For det er sådan jeg er blevet hel igen

Sikker Mick / sikker Mick / sikker Mick
Jeg kan se mig sidde her / sikker Mick

La la la / la la la
Der skal ikke ske en skid
La la al / la la la
Lad mig være lykkelig
Denne lyserøde sky ser behagelig ud
Jeg kan li at være lykkelig
Og sikker

Enkeltstemmekoret:

Hele scenen ligner noget klædt i lys velour
mågerne er tavse og musikken er i dur
modstand, brok og småkonflikter ligger underdrejet
alt er idel lykke, det er faktisk alt for meget
men vi strenger os vel an
vi er voksne så vi kan
nyde evigheden mens den varer

Lucerne Jeg tror han beundrer mig
 Det ser sådan ud
 Og han kan ikke fatte / hvor heldig han har været

Jeg tror jeg beundrer ham
Sådan som han ser ud
Og jeg er ganske vis på / hvor heldig jeg er
Og hvor heldig jeg har fortjent at være

Denne forening / er forberedt i himlen
Det er der / lige der
Foreningen kan være
Der skal vi være / der hvor vi kan være

Han kan gøre som jeg siger
Uden jeg behøver sige noget
Vi ved helt ind i sjælen
At det her vil vi nyde
Af det kan vi skabe os
Og nyde

Vi her grebet et læs appelsiner
Lad os / holde fast
Så længe vi kan

Enkeltstemmekoret:

Nu har Nana rejst sig, hun skal osse passe sit
selvom hun er lykkelig skal hun da lave lidt
bordene skal ryddes, det skal ikke så og flyde
den slags små forpligtelser kan man vel osse nyde
det er nærmest barneleg
hurtigt gjort, hun sætter sig
ved et bord ved siden af Mick Pierres

Nana Jeg skal se det hele / ikke kun hans ansigt
Det er sådan han skal stå i min erindring
Jeg kan se han smiler / han kan se jeg smiler
Vi kan sagtens mærke os i rummet ind imellem
Vi behøver ikke hele tiden / sidde på hinandens lår

Horemheb Er det så de nye tider
Er det sådan turtelduer / kurrer på en tråd
Og var den elektriske strøm / alligevel for stærk

Nana Vi skal huske vores drømme
Vi skal holde dem i live
Hvis vi hele tiden gnubber næser
Ender det med / at vi visker hinanden ud
Men vi to / vi to
Vi holder spændingen i live

Horemheb Det er ikke så ligetil / at lægge puslespil
Når brikkerne bevæger sig
Men sådan må det være
De kigger på hinanden / de nyder til hinanden
Jeg kan mærke / de vil gerne
Hænge sammen

Enkeltstemmekoret:

To er sammen sammen, to er sammen hver for sig
begge dele indbagt i den samme søde dej
Horemheb har gjort det godt, og se hvor godt det virker
ingen ko og ingen is og ingen dør der knirker
alt løb foregår i gang
sikkerhedens restaurant
er det ikke sådan det skal være

Pierre Jeg har ikke mistet modet / tværtimod

Oh / at være sig selv
At finde kernen her i
Klodens centrum
Oh / at være sig selv
Og bare være den
I det hele / der var begravet

Uden tvivl kan jeg nu sætte rødder
Og suge til mig og mærke hvad jeg vil
Og jeg vil være lige her ved denne kvinde
Det er af hende jeg er blevet hel igen

Sikker Mick / sikker Mick / sikker Mick
Jeg har lange rødder nu / sikker Mick

Jeg kan nå / jeg kan nå
Jeg kan mærke jeg har fat
Jeg kan nå / jeg kan nå
Jeg kan være lykkelig
Nu ved jeg hvem jeg er og jeg ved hvor jeg er
Jeg kan li at være lykkelig
Og sikker

Enkeltstemmekoret:

Der er en der rejser sig, og det er så Mick d'Or
det er ingen afskedsstund, hvad heller ingen tror
det han skal, det har Lucerne allerede gættet
han er ikke ved at gå, han skal på toilettet
roligt, det er sådan set
så bevægende diskret
vi kan alle sammen ta det roligt

d'Or Helt uden bagtanker / bagtanker bagtanker
Kroppen beslutter sig
Helt af sig selv
Nu er der noget den ikke vil gøre / på gulvet

Lucerne Når man skal, så skal man
Det ved jeg osse selv
Det kræver ikke store overvejelser
Det er en alment kendt / dyb hemmelighed

d'Or De fysiske love / kan ikke tænkes bort
Det må hun og alle andre
Bare kunne ignorere
Det har vi lært / at lade være med / at tale om
At lade være med at tale om

Lucerne Han kommer snart tilbage
I ren og vasket stand
Alle tanker og organer
I ren og vasket stand
Og vi vil ikke tænke på hvad de blev brugt til

d'Or Jeg håber jeg alligevel / kan være lækker nok
Lucerne Han er lækker
Han kommer snart tilbage
Og er lækker
Han er lækker

Enkeltstemmekoret:

Og så er Mick d'Or tilbage og han sætter sig
ved det allerførste bord, han møder på sin vej
bordet midt imellem Mick Pierre og Lucerne
så er de vist lige tætte eller lige fjerne
og han er i fred og ro
tæt nok på dem begge to
vi kan sikkert stadig ta det roligt

d'Or Når man er helt alene
 Bag en lukket dør
 Kan man komme til at tænke efter / næsten bagefter

Og det er da lidt underligt
Man får det store overblik
Imens man sidder i et lukket rum

Jeg røg måske / fra mit usikre centrum
Helt ud til den ene side
Og selvom jeg er sikker i min sag
Og selvom selve livet nu har mening
Må jeg vel stadig meget gerne
Tænke før jeg handler
Og tænke mens jeg handler
Så lige nu sidder jeg nu her

Hellere være
På vej end i mål
Jeg skal stadig nå at gå / en masse liv

Enkeltstemmekoret:

Alle fire sidder de som perler på en snor
damerne er rammen og i midten Pierre og d'Or
synet er forstyrrende, så hvad mon det betyder
det er nærmest en kvartet, gud ved hvordan den lyder
er der nogen bedre grund
til at se med åben mund
der er trods alt noget at fordøje

Nana Jeg ved godt det kun er en fase / en lille forsinkelse
Vi to hører sammen / vi ved det begge to
Vi ved at vi er spundet ind i hinanden
Men endnu er tråden elastisk

Pierre Jeg trækker da vejret i lårtykke stråler
Og svæver som en sten i universet
Hvilken halvdel er min bedste halvdel
Det lyssværd var måske ikke så mirakuløst

N+P Skal vi nu gi efter / gi efter for hinanden
Det er i hvert fald ikke / endeligt endnu

Lucerne Jeg håber det kun er en fase / en ridse i billedet
Den kan vel udbedres / vi ved det begge to
Vi ved hvad det betyder vi har hinanden
Men endnu står strengen og dirrer

d'Or Nu trækker det i mig fra højre og venstre
Hvis jeg er bundet er jeg dobbelt bundet
Hvilken halvdel er min bedste halvdel
Det lyssværd har da slet ikke fået gåden løst

L+d'Or Kan vi så gi efter / gå ærligt til hinanden
Det er i hvert fald ikke / tydeligt endnu

Alle 4 Men det er vel okay / det hele er vel okay
Det er vel okay / okay / okay
Oh

Enkeltstemmekoret:

Horemheb er tvunget ned i sine egne sko
her kan så bare stå og se på sit tableau
hvor den orden han har tilstræbt blev en perlerække
var det nu det resultat han ville foretrække
har han bare sået sår
er det sådan man sår skår
hver gang man vil skille jord og himmel

Horemheb Verden er dobbelt itu og i fire
Er det for meget at håbe / de finder hinanden igen

Jeg fralægger mig alt ansvar / jeg gjorde hvad jeg kunne
Den knivsæg de nu står på / er ikke fra min våbensamling

De er bare lidt for levende
Og måske lidt for virkelige / mennesker

Der var en synopsis / og de fulgte den ikke
I hvert fald ikke nøjagtigt nok

Så verden er dobbelt itu og i fire
Er det for meget at håbe / de finder hinanden igen

Enkeltstemmekoret:

Ender det nu i den tragiske grav
og er det så genren der stiller det krav
alle kan tænke og komme med bud
mens lyset på scenen går fuldstændigt ud
er det nødvendigvis krigerens lod
selv når han er pensioneret
vi ser når sidste akt rammer form af både Tull og Clash

4. Natøl

Enkeltstemmekoret:

Lysset er faldet og lampen er tændt
nu sidder de perler som intet var hændt
Horemheb sætter en guldøl til hver
og så må han vente og se hvad der sker
er det så endt i et stivnet forløb
eller kan verden bevæges
af mønsteret i Minstrel in the Gallery

Horemheb:

Det hele er for underligt, det kan jeg ikke selv begribe
de sidder bare / vil ikke svare
deres øjne er helt tomme

Nu gav jeg øl, vil det fungere
eller er der brug for mere

Vi kan vel prøve med en bajer / er det ikke det vi plejer
det er sådan kloden drejer / det har livet længe lært mig

De skal altså selv på banen / de skal osse selv ta ansvar
for alene kan jeg ikke

De skal sgu da gribe chancen / måske får de aldrig flere

Hvad kan holde livet nede / er det indebrændt som vrede
gider de slet ikke lede / er de trætte allerede

Jeg gir snart op, jeg har gjort mit
for det der er lidt for underligt

Det hele er for underligt, jeg kan bare kigge på
Og så må jeg altså leve med det jeg ikke kan forstå

Det hele er for underligt

Enkeltstemmekoret:

Nana forsøger med tankens magi
det skal da forsøges før alt er forbi
hun stiller øjnene skarpt på Mick Pierre
tiden er knap og finalen er nær
mon hun nu åbner en knap eller to
eller er det så for meget
på strukturen fra Cold Wind to Valhalla

Nana Er det så nu han skal se hud
ja han er vist nok lidt hæs
mon han trænger til et blæs / og kan jeg så nøjes
med at vise ham mit fjæs / og en drillende tungespids
så se lige her / kom hen igen til mig
og mærk min drillende tungespids

Pierre Nu mærker jeg et sug, træk i mit kød
det er da helt forkert
følelsen er blød og sød / det er uimodståeligt
se hendes mund er så rød / fyldt med drillende tungespids
se nu lige der / nu kalder hun på mig
med den der drillende tungespids

Nana Han sidder som et hjortekid / og helt hypnotiseret
jeg tror der er bild
min samvittighed er stadigvæk glad
det skal bare ha sin tid / og en tand mere tungespids
og så skal vi se /så kommer han til mig
helt forhekset af min drillende tungespids

Enkeltstemmekoret:

Osse Lucerne har nu lukket op
for tanke og handling, for sjæl og for krop
smilet er målbevidst, alting er tændt
nu må han da opfatte hendes talent
alt er på bordet og skal samles op
inden han skifter sit fokus
med metrik fra Black Satin Dancer

Lucerne Tiden står stille men tankerne svæver
levende frit fra min personlige lever
han skal tænkes ind i os og hinanden /
det skal blomstre længe, det skal nydes

d'Or Er jeg besat nu når jeg hører stemmer
er det kun noget mit maveskind fornemmer

Lucerne hør det varme lys/mærk nu min musik
det er det skønne / i de evige bølger / vi har råd til lykken kan lette
kunsten har vinger / mærk hvor vi svinger
jeg rummer det hele – og jeg tar dig med
hvor tankerne svæver lyksaligt afsted

Enkeltstemmekoret:

Nu har Mick Pierre det vist rimeligt hedt
han sidder i hvert fald og vrider sig lidt
noget har virket i Nanas taktik
hun har ganske tydeligt fanget hans blik
mundten er åben og blikket er stift
nu har han øje for hende
med struktur af Requiem

Mick Pierre

Ja når armen tar min ryg / når den har min ryg
ja så føler jeg mig tryk
det er sådan jeg er krop / følelserne udenpå
udefra / og helt herind
det er der hun frister mig / en åben havn, en ledig kaj
der kan jeg være hjemme / der kan
jeg lægger til

Hun kan osse lægge til
hvis det er det hun gerne vil / her i min havn
og så bygger vi en by / vi begynder lige her
i en hyggelig café
og med tiden så vokser den sig større
der er der plads til os begge to
og det er det der frister / det er da muligt
jeg lægger til

jeg skal nok huske det / osse at være mig selv

mmmmmmmm

mmmmmmmm

når armen har min ryg / ja så kan jeg være tryk
og lægge til

Enkeltstemmekoret:

Osse Mick d'Or er vist fristet igen
hvor var det nu lige det bragte ham hen
det kan jo se hun har spundet en tråd
og der kan han ane et levende råd
noget af vigtighed, identitet
det er vist der han skal være
med mønsteret fra One White Duck

Mick d'Or:

En betydningsfuld aura / jeg mærker noget der
som hun gløder ud indefra / og jeg vil tro hun er
noget kendt ved musikken / bekendt godt og vel
noget noget ved noget / noget helt for sig selv
et noget, et selv

Og jeg kan kaste mig ind i det / jeg kan komme med
det er et ønske så brændende / det er ægte kærlighed
som en duft af en farve / måske en pastel
og et brændende indre / noget helt for sig selv
det kan måske smitte af / noget helt for sig selv
et noget, et selv
et noget, et selv

Enkeltstemmekoret:

Horemheb ser deres halvtomme glas
og håber det hele kan falde på plads
håbet er lysegrønt, natøl er guld
og månen kan stadigvæk vokse sig fuld
kan det så tænde den søde musik
man har vel lov til at håbe
inspireret af Baker Street Muse

Horemheb:

Het små nedslag der blinker diskret
alt det andet jeg ikke har set
er de tegn for få og alt for små
at håbe på
det kan da være det lykkes til sidst
og jeg vil være optimist

Det kan være det falder i hak
jeg ville gerne snart se noget snak
jeg sætter mig, jeg kan kun se på
kan det nu gå
tilskueragtigt, det passer mig skidt
så vidt og dog så lidt

Jeg må vente / det må gå som det vil
det kan være / mere lige end til
jeg kan håbe / det blir et lysegrønt spil

Sort og uroligt prikker min hud
jeg holder ikke tragedier ud
jeg kan ikke tro det skal være tidens gang
med tragisk sang
molmelodier, uhyggelig tekst
lagt i lag her i den lysegrønne vækst

Jeg må vente / det må gå som det vil
det kan være / mere lige end til
jeg kan håbe / det blir et lysegrønt spil

Råb nu bare utålmodigt
DET SKAL NOK GÅ, JA DET SKAL
jeg ved ikke hvor det ender, jeg håber endnu

Enkeltstemmekoret:

Er det så et smil der slår om i et vræl
og er det så Mick der vil samle sin sjæl
blev deres sort/hvide verden for grå
nu rækker de ud men har svært ved at nå
savner de regnbuen ? savner de Mick ?
savner de usikkerheden ?
og er det strukturen i Lovers Rock ?

Pierre Når jeg rækker ind mod mig selv
kan jeg fandens nok
P+d'O ikke nå
d'Or det er nu et fint vævet ar
jeg kan
P+d'O ikke nå
det er ganske tydeligt permanent
værten kunne ikke være det bekendt
jeg maser på men kan ikke nå / igennem

d'Or Jeg ville helst både ud og ind
men jeg kan
P+d'O ikke nå
Pierre jeg kommer aldrig ind i mit skind
jeg kan nemlig
P+d'O ikke nå
og nu ved jeg hverken hvad vej jeg kan
det er som jeg er fanget i en halv forstand
og jeg kan aldrig nå at trænge helt / igennem

Pierre aldrig nå / åh åh åh åh
d'Or aldrig nå / åh åh åh åh
P+d'O aldrig nå / åh åh åh åh

Enkeltstemmekoret:

Det blir lidt voldsomt når meget blir mangt
og så har Mick d'Or vist snart strakt sig for langt
er han for halv og er det så for synd
og var knudens opløsning bare for tynd
og blir han opløst, måske som en dis
når den fordamper i solen
er det strukturen af Four Horsemen

Lucerne Det er hektisk og det sitrer nu og luften er varm
jeg ser hvor han strækker og strækker sin arm
det er så der er grund til alarm / for dølen

d'Or Skønt hun holder sit hoved kækt på skrå
som hun ikke har forstået at timen nu er blå
når jeg ikke kan nå er timerne små / og korte

Lucerne Jeg fik vin, jeg fik øl, jeg har været en svamp
jeg har sendt mine blikke og kæmpet en kamp
men jeg ser nu at drengen forsvinder ind i damp / og fordamper

d'Or Og nu
nu sker det jeg skal afsted / farvel til al kærlighed
farvel til hel og halv identitet / farvel verden ret beset
jeg blev tændt at lyssværd, nu går jeg ud / så hurtigt som et stjerneskud
jeg skal afsted, nu er jeg på vej / uden holdepunkt her, så jeg
fordamper uden en lyd / fordufter i magi og snyd
og alt hvad der har været mit selv / fordamper, og jeg har sagt farvel

Lucerne Og jeg sidder efterladt, han bar ikke frugt
han har ikke sat sig spor, end ikke lidt lugt
jeg mistede alt der kan være godt og smukt / for altid

Måske var den øl en forkert trylledrik
det blev da et trist og forkert eftersmæk
nu er han forsvundet, nu er han helt væk / fordampet

Enkeltstemmekoret:

Se nu Mick Pierre uden opdriftens kraft
helt uden det modspil han hidtil har haft
så er han jordbunden, så er han tung
så hjælper det ikke han stadigt er ung
nu må han leve alene i sten
han synker snart gennem gulvet
ironisk nok til metrik fra I'm Not Down

Nana Jeg kan se hvor han bare synker
ind i en sten / af kød og ben
han synker ind i sine visne rynker
og den grønne gren / blir til en sten
Pierre ikke græde / ikke ynke
jeg synker ned / synker ned
ikke klynke / bare synke
jeg synker ned / synker ned

Nana Nu er han en jeg savner allerede
han var mit håb / -
og jeg fatter ikke hvad han vil dernede
i den der bund / af klippegrund

Pierre ikke græde / ikke ynke
jeg synker ned / synker ned
ikke klynke / bare synke
jeg synker ned / synker ned

Det var for lidt / at hænge i
mit liv som ren halvpart er slut og forbi
et liv i ren nødvendighed / og bundet til et enkelt sted
i tristhed
næste gang / jeg blir til to
vil jeg blive i det med selvsikker ro
og indtil den dag det sker
blir jeg her – jeg kommer ikke op

Nana Kan jeg håbe på at få min mand tilbage
kan det mon ske / måske måske
jeg skal gerne vente mange hårde dage
hvis der er håb / -

Pierre ikke græde / ikke ynke
jeg synker ned / synker ned
ikke klynke / bare synke
jeg synker ned / synker ned

Jeg er sunket / sunket ned
Jeg er sunket / sunket væk / helt helt væk

Enkeltstemmekoret:

Damerne sidder alene og glør
forladte, sig selv og ved hver deres bord
krymper sig lidt, de er blevet helt små
så sådan set kan de vel lisså godt gå
byen får trukket Lucerne afsted
Nana går ned imod vandet
de sørger hver for sig i mønsteret fra Revolution Rock

Lucerne Jeg vil gå min vej / så derfor smutter jeg
jeg går min vej / der er ikke brug for mig

Han blev lidt for luftig / det blev en parodi
og der blir ingen merbevilling
nu skal det være slut / og nu sparer jeg mit krudt
det var en pinlig forestilling

Hvorfor spille endnu en sang / i den skide restaurant
det er meget let at forlade / hele den her taberparade
væk herfra / børst det af / vi kan ikke følges ad
jeg vil bare / gå alene / ikke følges ad

Nana Jeg må sige op / nu siger Nana stop
og rend og hop / det her var et lortejob

Han var kun en stengæst / ikke nogen fest
og jeg fik aldrig det kram
blodløst kød i overflod / uden vilje, uden mod
der var ikke meget ved ham

Hvorfor spille endnu en sang / i den skide restaurant
det er meget let at forlade / hele den her taberparade
væk herfra / børst det af / vi kan ikke følges ad
jeg vil bare / gå alene / ikke følges ad

L+N Hvorfor spille endnu en sang / i den skide restaurant
det blir blot en tragisk ballade / hele den her tabertirade
bla bla bla / børst det af / vi kan ikke følges ad
vi må gå og / gå alene
ud ad hver sin vej

Enkeltstemmekoret:

Se nu står Horemheb i sin café
og udover ham er der ingen at se
selskabet skred og skal ikke fornys
så nu kan han tænde sit rengøringslys
slukøret griber han ud mod sin kost
og kan begynde at feje
til strukturen af Train In Vain

Horemheb

Det var lidt lidt / og lidt skidt
men det var ikke / en ren fallit
måske i morgen / en bedre dag
kan vi så brygge / en bedre smag
jeg skar det over, men det kan vel sys
og så længe der er håb, er der lys

Det gik op og ned / jeg fejer gulv
det gik op og ned / og ud

Det kan være / at alt blev støv
og jeg stod med / min bare røv
det blev kun en meget lille prut
men nu er den slået / og det er slut
det kan være svært at indse men
jeg kan altid feje støvet op igen

Det gik op og ned / jeg fejer gulv
det gik op og ned / og ud

Så jeg klør på / og jeg blir ved
kald det ba- / re dumstædighed
det gik op og ned / jeg fejer gulv

Det gik vel så galt / som det ku gå
men jeg blir ved / og jeg vil da klø på
så kan verden se det som en fix idé
jeg gir ikke op / før jeg får succes
jeg mister aldrig troen på mig selv
og næste gang / sidder jeg i held

Det gik op og ned / jeg fejer gulv
det gik op og ned / og ud

Lukning

Enkeltstemmekoret:

Det var det hele, nu er det forbi
I håbede nok det var fri fantasi
slutningen var jo lidt uforløst grå
men så ved I osse hvordan det kan gå
hvis man vil adskille himmel og jord
og skille kroppen fra sjælen
uden brug af udenvorts metrik

Livets farver ser vi hvor det hvide lys blir brudt
vi kan ikke leve der hvor regnbuen er slut
arkensjælens endeligt er ikke værd at finde
hvis vi kommer frem så blir vi bare farveblinde
man blir grå og sammenbidt
hvis man får det hvide snit
selvom det blir udført med et lyssværd

*Horemheb og Nana og Lucerne kan komme ind igen
det samme det samme kan Mick i alle tre inkarnationer
jeg vil synge uanfægtet videre*

Nu har I fået moralen i halsen
og vi må håbe den ikke var gal
korstemmen fortsætter smilende valsen
med en morale helt uden moral
glem blot fornuftens bekymrede rynke
og bliv så ved med at synke

nyd så at ånden er redebon nu
det er musikken der gør det

*Vi kan nu takke alle medvirkende på og bag scenen
men mest af alt kan vi takke din forestillingsevne
vi håber ikke den blev skåret over (i læsningen)*

Operaen lægger sig med god samvittighed
alle reglerne er overholdt
og så kan vi håbe at vi fik det meste med
vi forventer sporet snart er koldt
vi har været seriøse helt frem til finalen
og nu vil vi tænde lys i salen

det var tankerne / ingen sagde noget
og I må tænke jeres